

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-03-23

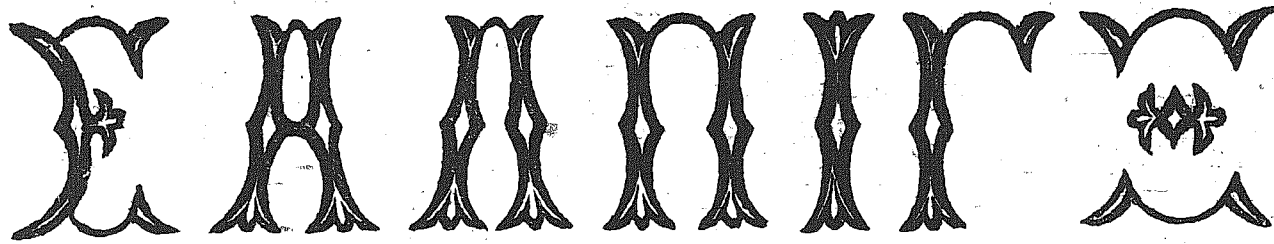
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 1 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10296>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρῷ πρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπήν. --- "Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ.

Τώρα ὅτε μένεις ἡσυχος ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῶν Βουλευτῶν, εὐδόκησον νὰ στρέψῃς πρὸς ἐμὲ τὰ ὠτά σου ἐπὶ μίαν στιγμὴν σεβαστῆ κυβέρνησις. Παράλογα δὲν θὰ ζητήσω ἔχω μάλιστα τὴν ιδέαν ὅτι οὐδέποτε ὑπέπεσα εἰς τοιοῦτο σφάλμα, χωρὶς νὰ μὲ ἀναγκάσῃ ἄλλος καὶ μάλιστα σύ.

Ἡ δυστυχία ὡς βλέπεις μᾶς ἐπεσκέφη φέτος τόσον ἔξαφνα, ὅσον ἔξαφνα τὴν 28 Ἰουνίου 1878 εὐρέθης σὺ εἰς Κύπρον. Καὶ σὲ μὲν, σὲ ὑπεδέχθημεν μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἐνθυμεῖσαι, ἀλλ' εἰς τοιαύτην ἀνοησίαν δὲν ὑποπίπτομεν τώρα. Πλὴν ἡ ὑποδοχὴ τῆς κυρίας αὐτῆς γίνεται καὶ ἀκουσίως ἡμῶν. Καὶ λοιπὸν ἰδοὺ κατώκησε πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μας ἐπιθρονίσθη πλέον ὡς βασιλισσα τῆς Κύπρου, κηρύξασα πόλεμον ἐναντίον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν τῆς ὁποίας τοὺς ὑπηκόους προσπαθεῖ νὰ φυγαδεύσῃ καὶ ἀπαλλοτριώσῃ.

Τώρα ἡμεῖς περιμένομεν μετὰ περιεργίας νὰ ἴδωμεν, ποίους Μινωταύρους καὶ ποίους Πολυφήμους θὰ ἀντιτάξῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Μεγαλειοτάτης Δυστυχίας, καὶ ἐὰν κατορθώσῃ ἡ ἰσχυρὰ καὶ πλουσία Κυβέρνησις μας νὰ ἀντιπαραταχθῇ μετ' ἀρκούσης δυνάμεως, ὅπως μὴ χάσῃ οὐδὲ ἓνα ὑπήκοον.

Ἡμεῖς μὴ φέροντες μὲν βουλευτικὴν κίδαριν, ἀλλὰ μικρὸν δημοσιογραφικὸν βᾶκος ἐπὶ τοῦ βραχίονος, λαμβάνομεν ὡς ἐξ αὐτοῦ τὴν τόλμην, καὶ αὐτοχειροτόνηται στρατηγὸι δίδομεν τὰ σχέδια τῶν στρατηγημάτων δι' ὧν θέλει καθ' ἡμᾶς κατορθωθῇ ἡ κατατρόπωσις τοῦ ἔγθρου.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς νήσου συνεζητήθη χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δυστυχία τῆς νήσου καὶ νὰ ὀρισθῶσιν ἐκτακτὰ τινὰ ἐξόδα δι' ἔργα ἀναγκαῖα ἐν τῇ νήσῳ, ὅπως διὰ τῆς ἐργασίας ἀποκτώσῃ πολλοὶ δυστυχεῖς τὰ ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν των. Πλὴν ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου πρέπει, ἐν ἦνε δυνατόν, νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ

μεγαλειτέρα καὶ περισσότερα ἔργα ἐν τῇ νήσῳ. Τοῦτο δὲ θὰ προξενήσῃ δύο μεγάλα κατὰ. Τὸ πρῶτον ὅτι θὰ ἐργάζωνται ὅλοι οἱ δυστυχεῖς καὶ νὰ ζῶσι, καὶ τὸ δεύτερον ὅτι τὸ ἡμερομίσθιον θὰ ἦνε μικρὸν καὶ θὰ ἐκτελῶνται τὰ ἔργα μὲ ὀλιγώτερα σχετικῶς ἐξόδα.

Προὔταθῃ ἐν τῷ Νομοθετικῷ ὑπὸ ἀξιοτίμου αἰρετοῦ μέλους ἵνα ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου συνάψῃ δάνειον 50 χιλ. λιρῶν πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δυστυχεῖς καὶ συντήρησιν τούτων. Ἄγνοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν. Ἡμεῖς ὅμως φρονοῦμεν ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο, ἢ καὶ μεγαλειότερον ἀκόμη, νὰ γίνῃ μὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, ἀλλὰ νὰ μὴ διανεμηθῇ ὀλόκληρον εἰς τοὺς δυστυχεῖς εἰμὴ μικρὸν μέρος μόνον δι' ἀνεῖνους οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται. Τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ δανείου νὰ δαπανηθῇ εἰς διάφορα ἔργα, εἰς στρώσεις δηλ. ὁδῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου, εἰς κατασκευὰς γεφυρῶν, εἰς οἰκοδομὰς ἀναγκαῖας κ.κ.λ. διὰ νὰ γείνωσι δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου τόσα ἔργα ὅσα ἦσαν προωρισμένα νὰ γείνωσιν ἐντὸς πενταετίας. Τοιούτοτρόπως οἱ δυστυχεῖς θὰ διατηρηθῶσι χωρὶς νὰ δανεισθῶσι, τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τοῦ δανείου θὰ τὸ χρεωστῇ τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου διὰ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ ἐντὸς πενταετίας, ἐντὸς δηλ. τούτου καιροῦ καθ' ὃν ἦσαν προωρισμένα νὰ γείνωσι τὰ ἔργα.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι θὰ διατηρηθῶσι πράγματι οἱ δυστυχεῖς, ἐνῶ ἐὰν τὸ δάνειον διανεμηθῇ, ἐκτὸς τῶν δυσκολιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψωσιν εἰς τὴν διανομὴν, μόλις ἀρκέσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλογησῇ εἰς ἓνα ἕκαστον διὰ νὰ διατηρηθῇ οὗτος ἐπὶ 2—3 μῆνας. Ἐκτὸς τούτου, διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποδεικνύονται ποῖοι εἶνε οἱ πράγματι δυστυχεῖς, διότι οἱ τοιοῦτοι μόνον θὰ ὑπάγωσι νὰ ἐργάζωνται.

Εἶπομεν ὅμως ἀνωτέρω ὅτι μέρος τοῦ δανείου θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς πράγματι μὴ δυναμένους νὰ ἐργάζωνται, ὡς καὶ εἰς ἀγορὰν σπόρου δοθησομένου

εἰς τοὺς πράγματι ἔχοντας τοῦτο ἀναγκην.

Εἶνε λοιπὸν καλὴ ἡ ιδέα μου σεβαστῆ Κυβέρνησις ἢ ὄχι; Ἐὰν ἦνε καλὴ ἐμπρὸς πρόβῃθι εἰς τὸ ἔργον καὶ ἀδιάφορον ἐὰν τοῦτο δὲν καθυπεβλήθῃ εἰς τὸ Νομοθετικόν. Οὐδεὶς θὰ ἀντείπῃ. Ἐὰν ὅμως δὲν ἦνε καλὴ τότε ἄς καταχωρισθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦλάχιστον τοῦ « Μεγάλου Ἐυχολογίου ».

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ.
ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Ἡ πόλις Λεμησσός, ἀναλόγως τῆς μικρᾶς μὲν ἀλλ' ὑπαρχούσης ὅμως σχετικῆς εὐπορίας τῆς, ἀναλόγως τοῦ ὀσημέρου αὐξανομένου πληθυσμοῦ τῆς, ἀναλόγως τῆς ὀλοῦν αὐξήσεως ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων τῆς, εὐρίσκειται εἰς μεγάλην καὶ καταφανῆ δυσαναλογίαν πρὸς τοὺς ναοὺς τῆς καὶ ἰδίως ἡ Ἐνορία ἁγ. Νάπας, διότι ἡ Ἐνορία Καθολικῆς κατώρθωσε νὰ ἔχῃ καλὸν τέλος πάντων καὶ ἀναλόγως καλῶς ἐστολισμένον ναόν. Πᾶς ξένος, καὶ τοιοῦτοι συχνάζουσι πολλοὶ, ἐπισκεπτόμενος τὴν Λεμησσὸν, κατὰ μὲν τὰ ἄλλα ὀπωσοῦν δὲν δύναται νὰ κατακρίνῃ, ἀλλὰ ἐπισκεπτόμενος τὸν Ναὸν ἁγ. Νάπας, τῆς ὁποίας ἡ Ἐνορίται εἶνε σχετικῶς πολυαριθμότεροι εὐπορώτεροι καὶ ἀναλόγως πλέον ἀνεπτυγμένοι δὲν δύναται ἢ ἐν ἐκ τῶν δύο νὰ ὑποθέσῃ ἢ ὅτι οἱ κάτοικοι εἶνε ὀλιγὸς ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι πρὸς πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον πᾶσα ἄλλη κοινωνία καὶ πόλις πρῶτιστα καὶ μάλιστα φροντίζει, ἢ ὅτι ἡ δυστυχία τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ταιαύτη ὥστε εἰς τοὺς κατοίκους πάλιν ν' ἀντανακλᾶται πᾶσα κατὰκρισις. Καὶ ὅμως τὸ μὲν πρῶτον ἐν μέρει μόνον ὑφίσταται, τὸ δὲ δεύτερον κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν ὑφίσταται.

Οὕτω δυνάμεθα ἀπολογούμενοι νὰ εἰπώμεν, ἀλλὰ τί συμβαίνει λοιπὸν καὶ ἡ ιδέα αὐτὴ πρὸ πολλῶν χρόνων γεννηθεῖσα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἤδη ἀναβάλλεται; Ἄγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς ποῦ νὰ ἀποδώσωμεν τοῦτο, διὸ ἀφίνομεν τὸ παρῆλθον καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἐνεστώ.

Αναγκαίως λοιπόν όσημέραι άποκαθισταμένης τής μεγεθύνσεως του ναού τούτου ή μάλλον τής οικοδομής ναού καταλλήλου και αναλόγου προς τε το ποσόν και το ποιόν των εκκλησιαζομένων κατοίκων τής Ένορίας και υπό πάντων πλέον όμολογουμένου του τούτου, δέν μένει άλλο βεβαίως ή να υπολογισθή εκ των προτέρων το ποσόν το όποιον θα δαπανηθή και εάν το ποσόν τούτο συμπληρωται, ή κατ'ελάχιστον τούλάχιστον μέρος, εκ της χρηματικής του ναού περιουσίας, εκ εκείνης ήτις δύναται να συναθροισθή από πωλήσεων μερικών μη άρκούντως προσοδοφόρων κτημάτων τής Έκκλησίας, και εκ εκείνης ήτις δύναται να συναθροισθή εκ συνδρομών, και δεύτερον να όρισθή ο κατάλληλος προς έναρξιν του έργου καιρός. Και ο μόνος καταλληλότερος καιρός ως άπεφάναντο κατ' αυτάς πλείστοι όρθως φρονούντες είνε ο παρών διά δύο σπουδαίους λόγους: α. ότι τα ήμερομίσθια θα ήνε σχετικώς μικρά και β. ότι θα άνοιχθή εργασία διά πολλούς δυστυχείς. Το χρηματικόν όμως ποσόν δέν θα ήνε βεβαίως άρκετόν ώστε να καλύψη άπασαν την δαπάνην. Δέον δε προς τούτους να έχωμεν υπό όψιν ότι κατά το παρόν έτος είνε δύσκολον να άθροισθώσι και όσα γρόσια ή Έκκλησία έχει εις τους τόκους. Πλην μήπως και όσα θα δαπανηθώσι προς τελείωσιν του έργου θα δαπανηθώσιν εντός ενός έτους; Απαιτούνται τούλάχιστον τρία έτη διά να τελειώση μόνος ο ναός. Από εκτάκτους λοιπόν συνδρομάς, από κανέν λαχείον το όποιον δύναται υπέρ τής Έκκλησίας να γείνη, και από κανέν δάνειον το όποιον επί τέλους δύναται να κάμη ή Έκκλησία, πιστεύομεν ότι θα συμπληρωθή το απαιτούμενον ποσόν. Έπειτα, το πέν είνε να γίνη έναρξίς κατόπιν άδύνατον να μη προχωρή το έργον, χάρις μάλιστα εις την άείποτε διακρινόμενην των κατοίκων φιλοτιμίαν.

Έως ποτε λοιπόν να αναβάλλεται μια τοιαύτη επιθυμία, και ανάγκη μάλιστα, πρό πολλού διαδηλωθείσα; Έμπρός εις το έργον και ο Θεός βοηθός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ίδου και ή άνοιξις. Τώρα θα ίδωμεν ταίς παλικαριαίς των Δυνάμεων σχεδόν όλων αι όποιαι καθ' όλον τον χειμώνα έλλείπει άστρατών και βροντών ανέλαβον εκείνοι να άστράπτωσι και να βροντώσι τα καταχθόνια έπλατων. Εξάλισαν τον κόσμον όλον από τους θορόβους και τας φωνάς. Ίδου λοιπόν ή Ρόδος, εμπρός εις το πήδημα. Αλλά ποία θα τολμήση να βίβη πρώτη τον κύβον; έδώ είνε το ζήτημα, διότι

εις σπινθήρ θα ανάψη πυρκαϊάν από άκρου έως άκρου τής Ευρώπης. Είνε λοιπόν επιθυμητή μια τοιαύτη πυρκαϊά;

Πολλάς φορές αι συγκρούσεις των μεγάλων ώφελούν τους μικρούς όχι όλίγον. Καθόλου παράδοξον εν τή ανεμοζάλη εκείνη του παιγνιδίου καθ' ήν θα βίβηται υπό των μεγάλων ως σφαίραι παιγνιδίου αι Έπαρχίαι και τα κρατίδια, να πέση μια τοιαύτη σφαίρα και εις την αυλήν ήμών των γειτόνων, και τότε ιδού πως σείρον τας σφαιράς! μίαν εις το χέρι εκείνου να άφηση και την άλλην την όποιαν κρατεί, και μίαν εις την κεφαλήν του άλλου να πέσει, και εκείνη την όποιαν έραβησε και ούτω καθέξής άχρις ότου αι αιωνίως κυλούμεναι σφαίραι λάβωσι την δέσσαν εν τώ έρμαρκώ θέσιν των και άναπαυθώσι. Μετέτοιον λοιπόν μμάτι βλέπομεν ήμεις την έπαρχιοσφαιρομαχίαν και υπό τοιαύτην ιδέαν αναφωνούμεν, εμπρός λοιπόν! Αλλά και τα μάτια μας τέσσαρα φίλοι ΣΕΙΣ οι γείτονες και παραμονεύετε όπισθεν του κυανολεύκου παραπετάσματός σας μετά τής μεγαλειτέρας προσοχής.

Αί τηλεγραφικαι ειδήσεις έχουσιν ως εξής:

17.3.87.—Ο Ουόλφ και ο Κιαμής πασάς συνεζήτησαν το Σάββατον επί τή εκθέσεως του Μουκτάρ πασά δια το Αιγυπτιακόν στρατόν.—Ο αυτοκράτωρ τής Γερμανίας υπορέει από κρουολόγημα.—Η Κανταβρυγία εκέδησε την λεμβοδρομίαν του πανεπιστημίου.—Επαναστατική συνομοσία άνεκαλύφθη εν Μαδρίτη. πολλά συλλήψεις έγινοντο εκεί εν Βαρκελώνη και εις άλλα μέρη.—Ο Σάγγω εις έπερώτησιν εν τή Βουλή των Κοινοτήτων εξέφρασε την έλπίδα ότι ή κατάσταση των συνόρων του Σουδάν θα επιτρέψη την ελάττωσιν των στρατευμάτων εν Άσσοάν κατά το θέρος.—Ο Χάβας λέγει ότι εκ Καθούλης άγγέλλεται ότι οι Ρώσοι άπειλοΰσι την Κεράτην, ο δε Έμίρης έστειλε 10 χιλ. άνδρας προς ενίσχυσιν τής φρουράς.—Νέα προσβολή κατά τής ζωής του Τσάρου άλλ' άπέτυχεν. έλλείπουσι πληροφορία.—Η Βουλγαρική άνοηγεμονεία δυσπιστώσα προς τους άρχηγούς του στρατού έστειλε τον Στόικωφ εις Βιέννην με ειδικήν εντόλήν.—Αί μεταξύ Ουόλφ και Κιαμήλ πασά διαπραγματεύσεις περι Αιγύπτου βαίνουσι καλώς διεκόπησαν κατ' αυτάς προσωρινώς, άχρις ου ληφθώσι σχετικά του Μουκτάρ πασά εκθέσεις.—Διαψεύδεται ή κατά τής ζωής του Τσάρου νέα άπόπειρα.—Νέα επανάστασις εν Βουλγαρία.

ΕΙΣ ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως ή Α. Έξ. ο Μ. Άρμοστής διατάττει Ιατρικήν επιθεώρησιν πασών των από Συρίας και Αιγύπτου προσελθόντων εννεκεν τής εις τα μέρη έσο να άναρχούσης εύφλογίας. Έάν επί τινος προσου φανή υποπτόν τι κρούσμα εις τινών επιβατών, δέν θα επιτρέπεται ή ελευθεροκοινωνία, θα πέμπεται δέ ο πλοΐον εις Λάρνακα διά να κάμη εκεί την απαιτούμενην κάθαρσιν.

Του νέου άξιοτ. Δημάρχου μας ήρξατο άμέσως γινομένη έπαισθητή ή υπέρ τής πόλεως μέριμνά του. Πρώτον πάντων ήρξατο από του πρώτην πράγματι φροντίδα απαιτούντος, δηλ. τής καθαριότητος τής πόλεως. Ποσκούπιδα και ακαθαρσίαι συνηθροισμένοι και στίβασμένοι πρό πολλών μηνών εις τινας γωνίας και άπόκεντρα τής πόλεως μέρη εν διαστήματι 3—4 ημερών εξηφανίσθησαν. Εις τους όδοκαθαριστάς παρατηρεί τις περισσότεραν άσειν και ειλικρινεστέρων διαθεσιν περί το έργον των, όπερ όηλοι άδύστηροτέραι και έντονωτέραι εντολήν. Μίαν μόνον ιδέαν όσον άφορβ. την καθαριότητα καθυποβάλλομεν ταπεινώς τώ τε άξιοτ. Δημάρχω και τώ δημοτικώ συμβουλίω. Ως γνωστόν οι όδοσκουπισται λίαν πρώι, και ούτω πρέπει, καθαρίζουσι τας όδους. Μετά ταύτα όμως οι υπηρέται των οικιών σκαυρίζοντες τας οικίας εκθέτουσιν εις τα πεζοδρόμια τα ποσκούπιδα εις τήνδιάθεσιν των κυνών οίτινες όλην την ήμέραν τα σκαρπώσιν εντός των όδών, διότι αι συναθροίζουσαι αυτά άμαξαι έπέρασαν πλέον. Έν εκ των δύο λοιπόν πρέπει να γίνη ή να γίνη διαταγή να μη εξάγωνται των οικιών τα ποσκούπιδα το πρώι αλλά το έπείρασεν πρώι διερχόμεναι άμαξαι, ή αι άμαξαι να διαταχθώσι να περιφέρωνται όλίγον άργά. Το πρώτον όμως θεωρούμεν καταλληλότερον διότι αι άμαξαι, προϊούσης τής ήμέρας δέν δύνανται πολλάκις να περιφέρωνται εις τας στενάς μάλιστα όδους μας κωλυόμεναι υπό των κατερχομένων εις την πόλιν φορτηγών ζώων.

Χθές Κυριακήν (22 Ισταμένου) εξέλέγησαν εις Σκάλαν ως αντιπρόσωποι διά την εκλογήν Μητροπολίτου οι κ. κ. Δ. Δημητρίου, Ν. Ρούσος, και Γ. Κωνσταντινίδης.

Το παρελθόν Σάββατον (21 Ισταμένου) ή ιερά εικών τής Παναγίας Κυρίου μετακομίσθη εκ της Μονής εις το παρὰ την Λευκωσίαν Μετόχιον συνεπειά αναφοράς προς τούτο των Λευκωσιωτών εις την Α. Μακαριότητα.

Και εν πρωτοφανές δι' ήμας. Πρό όλίγων ημερών εις το παράλιον άντικρύ τής Βάλλιας (ήρος Καρπατίου), εύρέθη φιάλη καλώς κωμικισμένη, εντός τής όποιας υπήρχεν επιτολή εις Όλλανδικήν ως λέγεται γλώσσαν. Η φιάλη έστάλη εις τον Διοικητήν Αμφοκόστου ούτος δε την έστειλεν εις Λευκωσίαν διά να εξηγηθή το έμπεριεχόμενον τής επιστολής. Αφού γνωσθή τούτο θέλομεν το δημοσιεύση.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλούνται οί Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί τῆς πόλεως Λεμησοῦ ὅπως συνέλθωσι τὴν προσεχῆ Τετάρτην (25 Ἰσταμένου) περὶ ὥραν 2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου Ἀγίας Νάπας ἵνα ἐκλέξωσι, συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἀ. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τρεῖς ἀντιπροσώπους μεταθεσμένους εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μελλόντος Μητροπολίτου Κιτίου.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμησοῦ, 21 Μαρτίου 87.

Ὁ Ἐξάρχος Θεοφύλακτος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ.

Ὁ Κύριος Πατριάρχης Ἡλίας ἔλαβεν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Stewart νὰ ἐκποιήσῃ τὰ διάφορα ἐπιπλάτου, τὰ ὁποῖα θέλουσι δημοπρατηθῆ εἰς τὰ καταστήματα τοῦ κ. Γ. Ρωσιδίου τὴν Μεγάλῃ Πέμπτην (214 Ἀπριλίου) ἀπὸ τῆς 10.30 ὥρ. π.μ.

Ὁ Πανοσιώτατος ἁγ. Ἐξάρχος τοῦ θρόνου Κιτιέων ἐπεμψεν ἡμῖν τὴν

Ἀξιότιμὲ κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Τὰ ἐσχάτως δημοσιευθέντα περὶ τῶν θροονικῶν εισοδημάτων καὶ ἐξόδων με ἀναγκάζουσι νὰ ἀπευθύνω ὑμῖν τὰς ὀλιγὰς ταύτας γραμμὰς, ἅς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ φιλοξενήσῃτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα.

Τὰ βιβλία τῆς Μητροπόλεως οὐδέποτε ἦσαν «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα,» καθόσον ὁ ἀοίδιμος γέροντάς μου Μητροπολίτης Κυπριαδὸς πολλὰκι καὶ πρότερον καὶ πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἂν ἐνθυμῆσθε, προσεκάλεσε καὶ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ἐπαρχιώτας τοῦ ὅλου ὅπως δι ἀντιπροσώπων των παραστῶν καὶ ἐξελέγξωσι τοὺς διαφόρους λογαριασμοὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ φροντίσωσιν αὐτοὶ περὶ καταλλήλοτεραις διευθύνσεως των τῆς Μητροπόλεως, ἂν ἐνόμισαν ὅτι αὐτὴ δὲν εἶχε καλῶς, ὥστε ἐν ταύταις μετ' ὀλίγων ἐβδομάδα, ἐκλεχθησομένων σὺν Θεῷ, νέου Μητροπολίτου, θὰ τιθῆ καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν καὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς καταρτισθησομένης ἐπιτροπῆς.

Δραττόμενος δὲ τῆς παρουσίας εὐκαιρίας, διαβεβαίω ὑμᾶς ὅτι τὰ διάφορα κοινδύλια τῶν εισοδημάτων, ἅτινα ἐσημειώσατε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν ἀριθ. 112 οὐδόλως εἶναι ἀκριβῆ, ὁ ἀνώτατος δὲ μέσος ὅρος τῶν κοινδύλιων τούτων εἶναι ὁ δημοσιευθεὶς ἐν τῷ ἀριθ. 317 τῆς «Ἀληθείας», ἐπίσης δὲ καὶ ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐτησίων δαπανῶν

ἐν τῇ Μητροπόλει Λεμησοῦ εἶναι ὁ σημειωθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας». Αἱ περὶ τούτων λεπτομέρειαι, ὡς εἶπον, τεθήσονται ἐν καιρῷ τῷ δεόντι ἐνώπιον τοῦ νέου Μητροπολίτου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας.

Ταῦτα παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμησοῦ, 20 Μαρτίου 87.

Ὁ Ἐξάρχος Θεοφύλακτος.

Ἀπ. 2.—Ὅταν, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου σκληρᾶς ἐπιτροπῆς τῆς «Ἀληθείας» (Ἀρ. 317)

καὶ ἀποφασίσαντες ἡμῶν ἐπιτροπῆς ἐν τῇ κατάστασι ἡσάν «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα» ἐγράψαμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν. Ἐπαναλαβόμενοι δὲ καὶ σήμερον ὅτι εἶνε «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα» διότι τίς ποτε τὰ ἡρευνήσῃ; τίς τὰ ἐξέλεγε; Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι προσεκαλούμετο πρὸς ἐξέλεξιν ἀντιπρόσωποι κλ. ἀφήσατέ τα παρακαλῶ πρὸς τὸ παρὸν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐντὸς δεκαοκταετίας ὡς καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις ἑκατονταετίαις δὲν καταρρώθη ἔστω καὶ μία ἐξέτασις τῶν τοιούτων, τὸ δὲ σύστημα ἐξηκολούθει ἀναλλοίωτον. Πλὴν τίνα ἐμειψήθη ὅτι ἐξ αἰτίας ἐκείνου εἶνε «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα;» Περιωρίσθη Πανοσιώτατε Ἐξάρχε εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ προκρινόντος συστήματος καὶ οὐχὶ τοῦ δεινῆς ἢ τοῦ δεινῆς προσώπου. Τὴν διαστροφὴν ταύτην τῶν γραφομένων μας τὴν ἑκάμαν καὶ προσπαθοῦν εἰσεῖτε νὰ τὴν κάμωσιν ἐξημέμενοι τινές. Εἰς ποῖον μέρος τῶν γραφομένων μας εὐρετε μομφὴν κατὰ τοῦ μακαρίτου προισταμένου σας; Ἄλλ' ἐὰν ἡ πράξις αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ἢ ἀπαρίθμησις δηλονότι τῶν ἐτησίων εισοδημάτων ἀναβαινόντων κατὰ τὰ κατάστιχα μέχρι τοῦ ποσοῦ 640 λιβρῶν (ἀντὶ 700 ὡς τὸ πρῶτον ἐν συμπεράσματι ἐλέγχετο) ἔστω καὶ 600, (ἢ διαφορὰ νομίζω δὲν εἶνε μεγάλη) καὶ ὁ θαυμασμός διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων ἐξόδων (218 λιβρῶν) διὰ Μαρτίου μῆνα, καὶ τὸ ἐπίσταν ἐπὶ τοῦ ἔτους εἶνε κλειστὴ, ἂν λέγω τοῦτο φέρῃ τι τὸ μεμπτόν κατὰ τοῦ δεινῆς ἢ τοῦ δεινῆς, ἀδιάφορον τοῦτο. Ἄρκει ὅτι ἄλλοι μὲν υποθάλλουν ἡμεῖς δὲ ἀπεφύγομεν νὰ διατυπώσωμεν τοιαύτην μομφήν. Ἡμεῖς εἴμεθα μόνον εὐχριστῆμενοι ὅτι ἡ ἀπαρίθμησις ἦν ἐν συμπεράσματι ὡς πολλάκις ἐπανελάβομεν ἐκάμαμεν, ἔγεινε ἀφορμὴ νὰ γνωσθῇ ἐξ αὐτῶν τῶν καταστάσεων τὸ τε εισόδημα καὶ ἡ δαπάνη ἵνα πρὸ τῆς ἐκλογῆς νέου Μητροπολίτου ληθῶσι τὰ κατάλληλα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν μέτρα ἀποῦ μάλιστα ὡς ἐσπεύσατε νὰ δηλώσῃτε «τὰ κατάστιχα ἐνώπιον μόνον τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς ἐκλεχθησομένης ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ τεθῶσιν.» Ἐὰν δὲ τὸ ὅτι μεταξὺ τοῦ ὅτι εἴπομεν καὶ τοῦ πραγματικοῦ εἶνε 50 ἢ καὶ 100 λιβραὶ διαφορὰ, δικαιολογῆ τὴν τσοκῆτην καθ' ἡμῶν καταφορὰν ἅς κρίνῃ τὸ δημόσιον. Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν.

Ἡ ἀναίρεσις σας λοιπὸν αὕτη Πανοσιώτατε Ἐξάρχε ἀναφερομένη μόνον εἰς τὴν πρώτην ἐν συμπεράσματι ἀπαρίθμησίν μας εἶνε καὶ ἄκαιρος καὶ ἀδικαιολόγητος. Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 115 φύλλον μας εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέγνωτε τὰς λέξεις «ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερεύνητα» δὲν εἶδατε ὅτι παρεδέχθημεν ὅσα ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 317 «Ἀληθείᾳ» κατ' ἀνωτάτην μέσον ὅρον ἐσημειώθησαν καὶ ὅμως τὸ ποσὸν κατ' ἐλαχίστην ἡλαττώθη;

Ἐπιτρέψατε ὅμως ἡμῖν ἐν τέλει νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι, ὑπὸ τριῶν πολιτῶν, γνωσπὸν σᾶς πιστεύω, ἐνεταλθήμεν νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν πῶς ἔγκειται τὸ λάθος, εἰς ὑμᾶς εἰπόντα πρὸς αὐτοὺς, προσελθόντας πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ὅταν ὑπεδείκνυν ἡ Μακαριότης του, ὅτι τὰ ἐτήσια εισοδήματα κατὰ μέσον ὅρον ἀνέρχονται ἀπὸ 75—90 χιλιάδας, ἢ εἰς τὰ κατάστιχα;

Τί νὰ ἀπαντήσωμεν τώρα καὶ εἰς τὸν δοκησίσοφον ἄξιον τῷ ὄντι τοῦ πρώτου Ρωπαίου βραβελου ὕβριστήν Ν. Δ. Φραγκοῦδην; ὕβρεις ἀπ' ὕβρεων; Δυστυχῶς δὲν ἐμάθομεν ὕβριζειν. Τῷ συνιστῶμεν μόνον θερμῶς νὰ ἐξακολουθήσῃ τοὺς μακρινούς περιπάτους του. Εὐτυχῶς δὲ

ἡμᾶς τὸ ὕβρεολόγιόν του στολίξει ὡς κορωνίς ἢ ὑπογραφή του ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὸν ἄνδρα, καὶ οἱ μὴ ἀναγνώσται τῆς «Σάλπιγγος» πιθανὸν νὰ νομίσωσιν ὡς βασιμους καὶ ἀληθεῖς τὰς κατηγορίας ἐφ' ὧν στηρίζει τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις του, τὸν προσκαλοῦμεν ἂν φέρῃ ἴχρος φιλοτιμίας καὶ λογικῆς νὰ μᾶς ἀποδείξῃ α'. ἐξ ὧν περὶ τοῦ ζητήματος ἐγράψαμεν μίαν παράγραφον, μίαν φράσιν ἢ μίαν λέξιν δι' ἧς κατακρίνομεν τὴν διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου β'. καὶ μᾶς εἴπη ἐὰν τὴν ἐν συμπεράσματι ἀπαρίθμησίν μας μακαρίτη καὶ αὐτὸς ὡς βοηθὸς τῶν ἄλλων (ὡσα φαίνεται ὅτι ἐτύχησε) ἢ ἐκείνου ἢ παρεδέχθημεν ἐκ τῆς «Ἀληθείας», καὶ γ' νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι κατακρίνει καὶ ὁ ἴδιος τὴν «Ἀληθείαν» (ἐδῶ κοιμᾶται φαίνεται) διότι ἐκεῖνη ἀνεκάλυψε τὰ ἐξόδα ἅπερ ὁμολογεῖ αὐτὸς «ἀνακριβῆ καὶ ὑπερβολικά» ἢ «Σάλπιγγε» περὶ τῶν αὐτῶν ἐξόδων ἔλεγεν. Ἐὰν ταῦτα ἀπ' ὧν μᾶς ὕβριζει δὲν τ' ἀποδείξῃ ὡς ἀληθῆ, τότε ἐν τῷ πνεύματι τῶν μὴ γνωρίζόντων αὐτὸν θὰ λάβῃ βεβαίως τὴν ἀνήκουσαν θέσιν.

Κύριε Φραγκοῦδη! Ἐὰν σεῖς οἱ εὐτυχῶς ἐπὶ τῶν δακτύλων μετροῦμενοι τοιουτοτρόπως ὑπερασπίσεσθε τοὺς φίλους σας προτιμότερον ἐντίμως νὰ σᾶς ἐχθρὸς ἢ μὴ δοκιμάζετε τὸ ὀλιγώτερον μὲν ἄλλ' εἰλικρινέστερον τοῦ ἰδικοῦ σας σέβας μὴς πρὸς τεθνεώτας καὶ μάλιστα τοιούτους, καὶ νὰ παύσητε προκαλοῦντες πράγματα τὰ ὁποῖα φαίνεσθε ὅτι ἀποφύγετε. Ἀλάσσει ὅμως τὸ πρᾶγμα ἐὰν ὑπὸ τὴν προσωπίδα ὑπερασπιστῶν δῆθεν, καὶ οὐδεὶς προσβάλλοντος, προσπαθῆτε νὰ προκλύσητε μὴμῶς. Διατυπώσατε τοῦτο ἐτι ἀπαξ καὶ σᾶς ὀρκίζομεθα ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν θὰ γράψωμεν θὰ παραχωρήσωμεν μόνον, χάριν τῶν ὕβρεων ἅς παραλόγως καὶ ὑπὸ πάθους ἐκτοξεύετε καθ' ἡμῶν, εἰς τὸ ρεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης τὸ φύλλον ἡμῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Τότε δὲ πράγματι θὰ ἴδωμεν τὸ ἰσχυρὸν τῆς φιλίας σας καὶ τὴν δύναμιν τῆς ὑπερασπίσεώς σας ἢν ἀδίκως καὶ ἀλόγως κατασωτεύετε ἑν.

Ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τῆς ἀνομβρίας, δὲν εὐρίσκεται τροφή διὰ τὰ πρόβατα, κινδυνεύουν πολλὰ τοιαῦτα νὰ ἀπολεσθῶσι. Συνεπεὶα τούτου τὰ χωρία Καλὸν Χωρίον, Λοβαράς, Γεράσα, καὶ Ἀψοῦ ἐστεῖλαι τὴν παρὰ πόδας ἀναφορὰν πρὸς τοὺς βουλευτὰς ὅπως τοῖς ἐπιτραπῆ ἢ βόσκησι τῶν προβάτων ἅς δάσος τὸ ἰσοπέδον ἄλλοτε ἦτο κτήμα τῶν χωρίων τούτων πρὸς βόσκησιν τῶν προβάτων των ταῦτα δὲ ὠροθετήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἥτις ἐκώλυσε τὴν ἐν αὐτῷ βόσκησιν. Πιστευόμεν ὅμως ὅτι ἢ εἰς τὴν ἀναφορὰν των ταύτην ἀπάντησις θὰ εἶνε ἀρνητικὴ.

Ἀξιότιμοι Κύριοι ἀντιπρόσωποι, Ἄναφερόμεθα εὐσεβάτως πρὸς ὑμᾶς ἐξαποῦμενοι τὴν ἀρωγὴν ὑμῶν πρὸς πρόληψιν τῆς καταστροφῆς ἡμῶν ἢν ἡ παρατεινομένη ἀνομβρία ἐπιδιώκει, ὅπως ἐνεργήσῃτε ὅπου δεῖ καὶ ὡς δεῖ ἵνα ἐπιτραπῆ ἡμῖν ἐπὶ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον νὰ βόσκωμεν τὰ ζῶά μας εἰς τὸ περίεξ ἡμῶν ἰδιόκτητον ἄλλοτε δάσος, εἰς δ' ἀνεκαθεν ἐβόσκομεν αὐτὰ, τὰ ὁποῖα σήμερον ἤρξαντο θνήσκοντα δι' ἐλλείψιν τροφῆς. Ἐλπίζοντες εἰς τὴν ἐνεργείαν σας διατελούμεν κτλ. (Ἐκονταί σφραγίδες καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ρηθέντων χωρίων).

Τῆ συντάξει τῆς « Σάλπιγγος »

(Λάρισα, 29 Μαρτίου 1887.)

ΣΤΑΥΡΩΘΗΤΩ Η ΚΥΠΡΟΣ.

Θεός και άνθρωποι, με τὰ ὄργανα τῆς καταστροφῆς ἐν χερσίν, ἐπιμένουν νὰ ἀναγκάσουν τὸν δυστυχῆ Κύπριον νὰ ζητήσῃ ἄσυλον ἢ εἰς ξένην γῆν διὰ τοῦ ἐκπατρισμοῦ, ἢ εἰς τὰ παλάτια τοῦ Χάρωνος διὰ τῆς πείνης.

Ἡ τύχη, ἡ προκαλοῦσα τὰς εὐτυχίας, ἐταξείδευσε πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς Κύπρου, ἐξεπατρίσθη, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλπίδος ἐπιστροφῆς, οἱ δὲ δύο Ἐφιάλται, ἐκπατρισμός και πείνα ἐζήτησαν ἐνταῦθα τὴν κατοικίαν των.

Ἀνάγκη νὰ σκεφθῶμεν ὅποια τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἐξόντωση τῶν δύο τούτων Ἐφιαλτῶν, και τὰ μέτρα ταῦτα νὰ καθυποβάλωμεν τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει διὰ ζώσης φωνῆς, διότι ὅπου ἔχει τὰ πράγματα, σιγᾶ ὁ λόγος. Ἡ ἀπολύτως ἀναγκαῖα μέτρα κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐμπειροτέρων εἰσι τὰ ἐξῆς:

Ἀναστολὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐκ τῶν ἀπόρων.

Συνομολογήσις δημοσίου δανείου, οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 100,000 Ἀγγλικῶν Λιρῶν.

Προμήθειαι ἐγκαιροῦ σιτηρῶν, πρὸς σποράν διὰ τὸ ἐπιόν ἔτος.

Ἴδρυσις συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, δυναμένης νὰ γνωρίσῃ ποῖοι σπόροι εἰσὶν οἱ κατάλληλοι και ποῖα ἡ ἐποχὴ πρὸς μερισμὸν, και ποῖος ὁ τρόπος τοῦ μερισμοῦ.

Τὰ ρηθέντα μέτρα, αὐτὰ και μόνα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι σωτήρια διὰ τὴν ψυχροκαρῶσαν Κύπρον, διότι ἀνευ τῆς ἀναστολῆς τῶν φόρων, ὁ φορολογούμενος θὰ στερηθῆ τῆς ὅλης περιουσίας του, χωρὶς νὰ ὠφεληθῆ ἐκ ἐπιμονῆς ταύτης ἡ Κυβέρνησις οὔτε ὄβολον, και ἔστω ὡς παράδειγμα τὸ πρόσφατον γεγονός, καθ' ὃ δυσμοπρατηθέντες οἱ κατασχεθέντες βόδες χωρικοῦ, ἐπωλήθησαν ἀντὶ 174 ῥοσίων, τιμὴν κατωτέραν κατὰ 22 γρ. τῆς ἐπ' ὀλίγον διάστημα τῆς δημοπρατήσεως των διατροφῆς των εἰς τὸ χάνιον, και τὰ ὅποια ἀπεποιεῖτο ἡ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ, ὡς ποπανοποροῖι διὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς.

Ἄνευ τῆς συνομολογήσεως δανείου, ἡ Κυβέρνησις ποῦτον θὰ ἐμῶν εἰς ἀνεπάρκειαν ἀπέναντι τῶν ὑπομιθίων τῆς και ὁ χωρικός θὰ μείνῃ ἀνευ σποράς κατὰ τὸ ἐπιόν ἔτος, τούτο τὸ ὅποῖον συντελεῖ εἰς τὴν παντελῆ καταστροφὴν ἀρχόντων και ἀρχομένων.

Ἄνευ τῆς ἐγκαιροῦ προμηθειῶσεως τῶν σιτηρῶν, θὰ μείνωμεν ἔξω τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ διότι κατὰ Σεπτέμβριον πιστεύομεν ὅτι τὰ πάντα πρέπει νὰ ὦσιν ἔτοιμα ἄλλως δὲν ὠφελεῖ ἡ προμηθειαις τούτων.

Ἄνευ τῆς ἰδρύσεως Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δυσκολευθῆ νὰ εὕρῃ τὰ πρόσφορα μέσα ἀποθηκεύσεως σιτηρῶν ἐν καταλλήλους τόπους, ἐξευρέσεως ἀφοδίων σπόρων ἐχόντων σχέσιν μετὰ τὸ κλίμα τῆς νήσου, και ἐν ἐναντία περιπτώσει νὰ ἀλλαγθῆ ὁ ξένος σπόρος και ἀντικατασταθῆ ὑπὸ ἐντοπίου, ἔστω και ἀδυνάτου, ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀνομβρίας.

Πατριωταί, ὁ καιρὸς ἐπέλγει, ἡ πείνα ἀπλόγει τὰ μαῦρα συννεφάτης οὐσα ἐπιμονὴ νὰ σκεπᾶσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν μας νησιωτῶν προσέλθομεν λοιπὸν μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐξεύρει τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως μας και βεβαίως ὅταν τὸ τέκνον πεινᾷ ὁ ἀζητήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς τροφήν, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως λόγω καθήκοντος λόγω φιλανθρωπίας, νὰ κτηρήσῃ ὅλας τὰς θήρας και ζητήσῃ τροφήν διὰ τὸ τέκνον του.

Κύπρος—σὲ ἐπονομάζω μετὰ 8 ἐτῶν εὐ—τυχίας σου, Κόλασι τῆς Ανατολῆς.

Κορυδαλός.

ἌΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Καλῶς μάς ἤλθε, ἀνοιξί, τῆς φύσεως στολίδι, μετὰ τὴν χροσὴ τῆ φορεσιᾶ και τ' ἄνθη τὰ λαμπρά. Ἄν νὰ κρατῆς θαυματουργὸ ἔς τὸ χέρι σου ριπίδι κι' ἄμα τὸ παλῆς λαχταρεῖ ἡ γῆς ἀπὸ χαρᾶ.

Μόλις ἐφάνηκες κ' ἰδοὺ μοσχοβολοῦν κι' ἀνθίζουν τὰ μαρμαίμενα τὰ φυτὰ και τὰ γυμνά κλαδιά, και τὰ πουλάκια χαρωπὰ φωνάζει καινούργια κίτσουν και κελαιοῦν τὸν ἔρωτα πού ἔχουν ἔς τὴν καρδίαν.

Ὁ οὐρανὸς χαμογελά και νέσθι χρωσώμενα ἄν κόλακες μαζεύονται ἔς τὴν πόρτα τῆς αὐγῆς, και τ' ἀεράκι με φτερά δροσάτα, μυρωμένα, φιλά, φιλά ἀχόρταγα τὰ λούλουδα τῆς γῆς.

Θαρρεῖς πῶς εἶναι σὲ χαρὰ ἡ φύσις καλεσμένη ἢ πῶς αὐτὴ πικρὸβούεται κανένα βασιλεῖα, και τὸ γαρβρὸ κάθε στιγμῆ ἄν νύφη περιμένει κι' ἀντιλαλοῦν ἔς τὸ σπῆτι τῆς μαγευτικῆς βιολεῖ.

Εἶναι ξεφάντωμα τῆς γῆς μεγάλο πανηγύρι, ἀδελφικὸ συμπόσιον πού τρέχει ὁ καθείς και πίν' οὐράνιο κρασί ἔς ἀθάνατο ποτήρι κι' ὄλοι μαζῆς εὐφραίνονται πτωχοὶ και βασιλεῖς.

Εἶναι αὐγὴ ὀλόχρυση, αὐγὴ τοῦ παραδείσου, αὐγὴ πού δίδει ὄνειρα ὁ ὕπνος τῆς γλυκᾶ.

Γύρε λοιπὸν, μακρὴ ψυχῆ, λίγο και σὺ κοιμήσου: ὕπνος γλυκὸς τὸν πόνο μας καμμιά φορὰ νικά.

Ἡ ἀδελφῆ σου ἡ καρδίαν ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ, ἐνῶ ἐκείνη χαίρεται, ἐσὺ γιατί θρηνεῖς;

Περί τῆς λουπῆς τῆς βιβάνια, πού ἔχεις και τὸ πῶς;

Περί τῆς σου λείπει, τί ζητεῖς, και δικί πονεῖς;

—Ἄχ! πρὸ πολλοῦ ἡ ἀδελφῆ αὐτὴ με βασκάζει μετὰ τῶν τρελλοῦς τῆς ἔρωτας και τοὺς καύμοὺς τῆς γῆς!

Ὅταν πεταλοῦδα πού φιλά και τ' ἄνθη πιπιλλίζει πῶς τὴν προσμένει θάνατος δὲν ξέρει ἡ δυστυχῆς.

Ἐκείνη θέλει μὴ ἀγαπᾷ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πού ἄν τὸν ἴσχιό φεύγουνε και σβύνουνε ἔς τὴ γῆ, ἐγὼ νὰ μάθω ἔρωτῶ αὐτὰ πού εἶν' ἐμπρός μου Θεὸς ἡ τύχη τᾶπλασε, και τί ἐστὶ ψυχῆ.

Τί εἶμαι; πῶθεν ἔρχομαι; τί μέλλον με προσμένει;

Γιατί ἀνάφτει μέσα μου ἀκοίμητη φωτιά;

ὄλο νὰ τρέξω προσπαθῶ και βρίσκομαι δεμένη και φῶς νὰ ἴδω παιδεύομαι ἔς τὰ σκότη τὰ βαθεῖα!

Ναί, ἔλα τὰ ἐρώτησα τὰ πλάσματα τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὸν γέρο Ὀλυμπο ὡς τὸ μικρὸ πτηνὸ κανένα δὲν μ' ἀπήνησε, και μόνη μου ἐντός μου ἄν φάντασμα ἔς τὴν ἔρημο στενάζω και θρηνω.

Ὡ πόσαις φοραῖς ἔκλαψα σὲ μνήμα ἀγκυπημένο, ἴσως μ' ἀκούσουν μιὰ στιγμῆ τὰ ὄντα τὰ νεκρά, και τὸ μυστήριον μου πού τὸ τρισκαταραμένο, ἀλλὰ δὲν μ' ἀπεκρίθηκεν ἡ πέτρα ἡ σκληρά!

Και σὲ, ἀνοιξί, μάγισσα, πολλὰς φοραῖς σὲ εἶδα, ἀλλὰ και σὺ τὸ φοβερὸ δὲν μοῦπες μυστικῶ.

Βαρῆθηκα πλέον νὰ ζῶ χωρὶς καμμιά ἐλπίδα και τοῦ θανάτου ἐδίψασα τὸν ὕπνο τὸ γλυκὸ.

ἴσως ὁ ὕπνος μου αὐτὸς κίονιος δὲν ὀνει, ἴσως ἐμπνήσω μιὰ φορὰ ἔς τὸν Πλάστη μας ἐμπρός, και ἴδω τοῦ κόσμου ἡ ψυχᾶς ἂν ζοῦν ἐκεῖ πού πᾶνε ἡ μήπως κι' αὐταῖς σβύνονται: ἄν τὸν πελάγ' ἀφρῶς.

Ἐν Ἀδρ]πόλει, τῆ 8 Μαρτίου 1887.

GUSTAVE LAFFON.

Λύσεις και Λυτῆρες τῶν παρελθόντων

Τοῦ 116 ἀνιγμάτος Ὀμβρός.—Ἰαῖρος. Λυτῆρες οἱ κ.κ. Μ. Ι. Εὐθόβουλος, Ι. Γ. Πηλαδάκης, Γ. Ν. Λανίτης.

ΑἶΝΙΓΜΑ 117.

Τοῦ Αἰγαίου εἶμαι νῆσος, και εὐφροσύνη ἴσως ἔκ τῶν βράχων μου δολίως ἐκρημνίσθη παρὲ ἥρας ἂν τὸν πρᾶξιόν μου κήψης, ἔς ἄλλην νῆσον θὰ προσκίψης κι' ἂν τὴν κάραν ταύτης λύτερ μεταβάλῃς πρὸ σου κείται ἀνάξ μαχητῆς γενναῖος φέρων ἀφθιτον τὸ κλέος.

Λευκωσία Α. Α.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Βοσκός τις ἐρωτηθεὶς πόσα πρόβατα εἶχε πρὸ 2 ἐτῶν, ἀπεκρίθη ὡς ἐξῆς: Ἐὰν εἰς ὅσα εἶχον πρόβατα προσθέσω ἔτι 1500, και τὸ τρίτον τῶν ὄλων ὅσα εἶχον (ἅτινα ἦσαν ἑξέα), και λογαριάσω τὸ ποσοῦν τῶν προβάτων ἀπέναντι τῶν ὀπῶν ἐλαβον 156,000 γρ. (πωλῶν ἐν τῷ διαστήματι τῶν 2 ἐτῶν, τὰ μὲν δέρματα πρὸς 10 γρ., τὰς κεφαλὰς πρὸς 1 1/2

γρ., και τὰς 20 ὀκ. κρέατος ἄς ἕκαστον πρόβατον ἐζόγιζε πρὸς 5 γρ. ἡ ὀκά,) εὐρίσκω ὅτι τὰ πρόβατά μου ἦσαν 11,000. Ζητεῖται λοιπὸν πόσα ἦσαν τὰ τοῦ βοσκῶ πρόβατα, πόσα τὰ ζένα, και πόσα ἔσφαξεν ἐν τῷ διαστήματι τῶν 2 ἐτῶν.

Λεύκαρα. Γ. Παπαδόπουλος.

ΕΥΡΕΣΕΙΣ

Κρασία κατῆλθον ὀπωσοῦν ἀρκετὰ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τούτο, ἀλλ' αἱ τιμὰι σταθεραί. Χαρούπιον ἑλληνικὸν μερικὴν πρῶξις εἰς τὰ 108 ὡς και σῆτος εἰς τὰ 32—33 λιανικῶς.

Table with 3 columns: Item, Unit, Price. Items include κρασία καλῆς ποιότητος, σιγήθη γερὰ, κόκκινα, ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκά, and Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας.

(Με Λίραν Ἀγγ. Πίσε 132)

Εἰδοποιήσις.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖόν μου « ἡ Ἀλβίων » κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκονται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς κατεσκευασμένα, κομφέτα δια γάμους, λοκούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπίσης, και πλείστα ἄλλα τῆς ζαχαροπλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμὰι εἰνε λίαν συγκαταβατικαί. Εἰς τοὺς προμηθευτάς μοι πελάτας πληρώνω ἀνάλογον τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προμήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρισα ὁ Κύριος Μ. Ὀρρακίδης.—Ἐν Βαρσοῖσις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιανορίτσου.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κωμωδίας.

Ἐν Δε τῷ Ἐσωτερικῷ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζάνης.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιανίδης.—Ἐν Πόρτ. Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομοστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστέλης Λοῦζου.—Ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κτ. κτ. τὰ ὅποια ἐκτελεῖ τάχιστα και κάλλιστα δια στοιχείων λαμπρῶν και διαφόρων εἰς οἰκονομικῶν εὐρωπ. γλώσσων και εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος »